

SOUHRN

Pohled na kombinovaná analgetika prodělal poměrně v historii významný vývoj. Jejich postavení bylo v minulosti do určité míry diskreditováno často iracionálními kombinacemi, které obsahovaly tak rizikové substance jako např. barbituráty nebo fenacetin. Výzkum mechanismu vzniku a přenosu bolesti ale přinesl nové podněty pro návrat racionálních analgetických kombinací. Základem je vždy nutnost známého a doplňkového analgetického účinku a dostatečný průkaz v preklinickém a klinickém vývoji. V zásadě můžeme analgetické kombinace rozdělit na kombinace analgetik s látkami bez analgetického účinku a kombinace dvou analgetik, které mohou mít aditivní nebo synergní analgetický účinek. Přínosné mohou být také kombinace ovlivňující farmakokinetické vlastnosti analgetik, jako například urychlení nástupu účinku.

Cílem naší práce bylo vyhledávat a testovat nové kombinace neopioidních analgetik (paracetamolu, ibuprofenu, diklofenaku, nimesulidu) s neuropsychofarmaky (alprazolam, guaifenesin, klonidin, memantin).

Analgetická účinnost kombinací byla testována pomocí několika dobře zavedených experimentálních modelů bolesti – writhing testu s kyselinou octovou, „horké plotny“ (hot-plate), tail-flicku, plantar testu.

V našich experimentech jsme zjistili poměrně silnou potenciaci analgetického účinku paracetamolu, ibuprofenu, diklofenaku a nimesulidu guaifenesinem, jen mírné zesílení analgetického účinku ibuprofenu alprazolamem a synergní analgetický účinek v kombinaci ibuprofenu a klonidinu.